

Легенди Градівки

В 1797 році село, яке виникло ще в 50-ті роки XVII століття, цариця Катерина II подарувала генералу Градову за відмінну службу. Щоб заселити свої володіння, генерал поїхав в Орловську губернію і за породистих хортів собак виміняв декілька десятків кріпаків, котрим дав імена собак.

Коли привезли людей в село, то документи на них залишилися у Петербурзі в пана Градова, який обіцяв приїхати пізніше. А управитель маєтку дав прибулим нові прізвища, враховуючи власну думку про кожного. Адже він віз їх з Орловщини в Градівку і за довгу дорогу побачив суворість одних — вони стали Суворовими, холодність інших — ці стали Морозовими... Колись в дорозі на привалі, готуючи куліш на всю братію, один з кріпаків ледь не спалив всі речі, то ж він став Горелим. А хлопець, який любив все щось доводити, кидаючи під ноги свою шапку, став Шаповалом. Найчисленнішою була сім'я кріпака Фоми: він, дружина, син, невістка, онук. Тому всі в сім'ї стали Фоміними. Наймолодший, гонористий Макар, дуже пишався своєю вродою, деякою грамотністю за це його і прозвали Самохвалом.

З часом ці прізвища було задокументовано. Династії Горелих, Шаповалових, Морозових, Суворових, Фоміних живуть в селі і сьогодні. А колись Самохваловські предки своє прізвище переробили в більш милозвучне — Самофалови.